

רפאל ד. מיימון

פופ-ארט כאן ועכשיו, על שם ועל אֵז

הזיכרון הקולקטיבי של הנוסטלגיה, תרבות חיי היומיום, הצריכה וסמלי הצריכה מתעוררים לחיים בקולאז' הציורי של האמן רפאל ד. מיימון. חפצים, דמויות, מוצרי צריכה יומיומיים, תרבות של שיווק-פרסום-פנאי-בריאות-וזיכרון מעוצבים בסדרת ציורים, אשר מקורם בתנועה האמנותית 'פופ ארט'.

אמנות הפופ ארט אשר מרמזת על השם 'פופולרי', מביאה את הגבוה אל הנמוך או את הנמוך אל הגבוה ומנהלת דיאלוג עם תרבות ההמונים. אמנות זו מגייסת לשורותיה חומרים אשר נחשבו לחומרים 'חוץ אמנותיים' כמו קומיקס ופרסומות, כתב ודימוי, מאופיינת בצבעוניות עזה ובשימוש בטכניקות שלא היו מקובלות בציור. נושאי הציור בעבודות הפופ ארט לקוחים מהמרקם האורבני ומתכתבים עם תרבות הצריכה, השינוק וחייו היומיום. היצירות גדולות, בולטות, עזות וצבעוניות, ומבקשות להיות פרסומת על ציור, אשר נושא בחובו תכנים שלקוחים מעולם הפרסום. ציורים אשר התכנים שלהם לקוחים מעולם הפלקט והכרזה ונראים בעצמם לעתים כסוג של כרזה. כרזה אשר משתמשת בכרזה כדי להכריז על משהו אחר. מטאפורה הלכוחה מתוך החיים האורבניים כדי לדבר עליהם בהתרסה, בניית פרות קדושות ובסרקזם. הציורים פיגורטיביים, משיחות הצבע חדות ונקיות כדיאלוג עם תחום העיצוב, האיור אשר מגיעים מתחום האמנות השימושית.

בגוף הציורים שלפנינו נמצא נוסטלגיה וגעגוע חייכני ומעוצב לשניים הראשונות של קום המדינה. על אף תרבות הצריכה הנושבת מעבודות אלה, מדובר בצרכנות הצנע, באורח חיים צנוע, חיי בית, חיי משפחה, חיי היומיום, שילוב בין חפצים וחומרים שכיום ניתן למצוא בשווקי פשפשים, כל חפץ נושא עמו סיפור, ונראה כמו לקוח ממזיאון חי של פרטי ואביזרי נוסטלגיה. הצייר מחזיר את הכבוד לחפצים ולתקופה נשכחת, וצובע אותם בהדר מחדשים. נראה שהאמן מסיר את האבק ואת קורי העכביש מעל אוסף של זיכרונות וגעגועים, בכך שהוא משיב אל קדמת הבמה, בתוך מצע הציור שלו, חפצים דוממים שמספרים סיפור של תקופה.

המפה המשובצת והכפרית של פעם, הסיפולוקס שהפך להיות נושא לבדיחה כמתנת חתונה אולטימטיבית, המזכירים מערכון ידוע בתרבות הבידור "מה אתם עושים בזמן הפנוי, סודה?" קופסאות השימורים ובקבוק הטמפון, העשית וכמובן אותה 'גברת אמה', חומרי הניקיון השמורים בזיכרון הקולקטיבי, והסלוגן הידוע "כל אשה בוחרת אמה כל אשה יודעת למה". ספק אם בשיח המגדרי שקיים היום אפשר היה להשמיע ברדיו ובכל עיתון את המשפט שבו אשה "מטופחת" בגזרה נאה, סוג של ברבי צברית, מופיעה במיטבה כמי שיודעת למה, ובוחרת ללא עוררין 'אמה'. להיות אשה, במושגים של אז, שאיש לא דאג לכבסם ברוח 'פוליטקלי קורקט', אשה במיטבה, קריקטורה של אשה, במראה אשר נלקח מפנטזיית

ד"ר נורית צדרכיים

מיימון

